Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 998/2003**

af 26. maj 2003

om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF

(EFT L 146 af 13.6.2003, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 592/2004 af 30. marts 2004	L 94	7	31.3.2004
►**M2**	Rådets beslutning 2004/650/EF af 13. september 2004	L 298	22	23.9.2004
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1994/2004 af 19. november 2004	L 344	17	20.11.2004
►**M4**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2054/2004 af 29. november 2004	L 355	14	1.12.2004

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 998/2003

af 26. maj 2003

om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 18. februar 2003, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at harmonisere de dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr mellem medlemsstater og fra tredjelande, og dette kan kun ske gennem foranstaltninger på EF-plan.

(2) Denne forordning omhandler transport af levende dyr som henhører under traktatens bilag I. Visse af bestemmelserne heri, navnlig om rabies, har som direkte mål beskyttelsen af den offentlige sundhed, mens andre udelukkende drejer sig om dyresundhed. Derfor bør traktatens artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b), være retsgrundlag.

(3) Der er de seneste ti år sket en bemærkelsesværdig forbedring af rabiessituationen på Fællesskabets område som følge af gennemførelsen af programmer for oral vaccination af ræve i de regioner, der blev berørt af den rabiesepidemi hos ræve, der har hærget i det nordøstlige Europa fra 1960'erne.

(4) Denne forbedring har bevirket, at Sverige og Det Forenede Kongerige har afskaffet deres seksmåneders karantæneordning, som de har haft i årtier, og i stedet indført en mindre restriktiv ordning, der skulle give samme sikkerhed. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der på fællesskabsplan anvendes en særordning for transport af selskabsdyr til disse lande i en overgangsperiode på fem år, og at Kommissionen på baggrund af de indhøstede erfaringer og en videnskabelig udtalelse fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet i rette tid forelægger en rapport med relevante forslag. Der bør endvidere indføres en fremskyndet procedure for beslutninger om midlertidig videreførelse af den pågældende overgangsordning, navnlig hvis den videnskabelige evaluering af de indhøstede erfaringer kræver frister, der er længere end dem, der kan forudses på nuværende tidspunkt.

(5) De rabiestilfælde, der er blevet konstateret på Fællesskabets område hos kødædende selskabsdyr, har hovedsagelig berørt dyr med oprindelse i tredjelande med langvarig endemisk rabiessygdom af bytypen. Der bør derfor ske en stramning af de dyresundhedsmæssige betingelser, som medlemsstaterne hidtil har anvendt generelt ved indførsel af kødædende selskabsdyr fra de pågældende tredjelande.

([1]) EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 239 og EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 109.

([2]) EFT C 116 af 20.4.2001, s. 54.

([3]) Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 3.5.2001 (EFT C 27 E af 31.1.2002, s. 55), Rådets fælles holdning af 27.6.2002 (EFT C 275 E af 12.11.2002, s. 42) og Europa-Parlamentets afgørelse af 22.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets afgørelse af 10.4.2003 og Rådets afgørelse af 25.4.2003.

▼B

(6) Der bør imidlertid indføres undtagelsesbestemmelser for indførsel fra tredjelande, der i sundhedsmæssig henseende tilhører samme geografiske område som Fællesskabet.

(7) I henhold til traktatens artikel 299, stk. 6, litra c) og Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer ([1]) finder EF's veterinærlovgivning anvendelse på Kanaløerne og øen Man, som derfor i forbindelse med denne forordning betragtes som hørende under Det Forenede Kongerige.

(8) Der bør også fastsættes regler vedrørende sundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af dyrearter, som ikke er modtagelige for rabies, eller som ikke er epidemiologisk signifikante med hensyn til rabies og andre lidelser, som de i bilag I omhandlede arter er modtagelige for.

(9) Denne forordning bør finde anvendelse med forbehold af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ([2]).

(10) De nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([3]).

(11) De fællesskabsbestemmelser, der findes på dyresundhedsområdet, særlig Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ([4]), anvendes normalt kun i forbindelse med handel. For at undgå, at kommercielle transporter svigagtigt finder sted under dække af ikke-kommerciel transport af selskabsdyr som defineret i denne forordning, bør bestemmelserne i direktiv 92/65/EØF om transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, ændres med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med reglerne i denne forordning. Med samme formål for øje bør der gives mulighed for at fastsætte et maksimalt antal dyr, der kan transporteres i overensstemmelse med denne forordning, og hvis dette antal overskrides, anvendes reglerne for handel.

(12) De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, skal kunne give tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til de pågældende sundhedsmæssige risici. De skaber ikke urimelige hindringer for de transporter, der falder ind under anvendelsesområdet, idet de er baseret på konklusionerne fra de ekspertudvalg, der i den forbindelse er hørt, og navnlig på Den Videnskabelige Veterinærkomités rapport af 16. september 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I Generelle bestemmelser

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de dyresundhedsmæssige betingelser, der skal gælde for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr, samt kontrolbestemmelserne i forbindelse hermed.

([1]) EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1. Ændret ved forordning (EØF) nr. 1174/86 (EFT L 107 af 24.4.1986, s. 1).
([2]) EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2476/2001 (EFT L 334 af 18.12.2001, s. 3).
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([4]) EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2002 (EFT L 187 af 16.7.2002, s. 3).

▼B

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på transport mellem medlemsstater eller indførsel fra tredjelande af selskabsdyr af de arter, der er opført på listen i bilag I.

Den anvendes med forbehold af forordning (EF) nr. 338/97.

Bestemmelser, som bygger på andre hensyn end dyresundhedsmæssige hensyn, og som tager sigte på at begrænse transporten af visse arter af selskabsdyr, berøres ikke af denne forordning.

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

a) »selskabsdyr«: dyr af de arter, der er opført på listen i bilag I, og som ledsager deres ejer eller en fysisk person, som på ejerens vegne har ansvaret for dem under transporten, og som ikke er bestemt til at være genstand for salg eller overdragelse af ejendomsretten

b) »pas«: ethvert dokument, der gør det muligt tydeligt at identificere selskabsdyret og at kontrollere dets status i forhold til denne forordning, og som skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 17, andet afsnit

c) »transport«: enhver transport af et selskabsdyr mellem medlemsstater, dets indførsel eller genindførsel på Fællesskabets område fra et tredjeland.

Artikel 4

1. I en overgangsperiode på 8 år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden betragtes dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, som identificeret, hvis de bærer:

a) en letlæselig tatovering, eller

b) en elektronisk identifikationsanordning (transponder).

I det tilfælde, der omhandles i første afsnit, litra b), skal ejeren eller den fysiske person, som på ejerens vegne har ansvaret for selskabsdyrene, såfremt transponderen ikke opfylder ISO-standard 11784 eller bilag A til ISO-standard 11785, ved enhver kontrol stille det nødvendige udstyr til aflæsning af transponderen til rådighed.

2. Uanset hvilken dyreidentifikationsanordning der anvendes, skal den også omfatte angivelse af data, som gør det muligt at finde frem til navn og adresse på dyrets ejer.

3. Medlemsstater, der kræver, at dyr, som indføres til deres område uden at komme i karantæne, skal kunne identificeres efter metoden i stk. 1, første afsnit, litra b), kan fortsat kræve dette i overgangsperioden.

4. Efter overgangsperioden kan kun metoden i stk. 1, første afsnit, litra b), anvendes til identifikation af dyr.

KAPITEL II Bestemmelser for transport mellem medlemsstater

Artikel 5

1. De arter af selskabsdyr, der er opført i bilag I, del A og B, skal, medmindre andet er fastsat i artikel 6, i forbindelse med transporten være:

a) identificeret i overensstemmelse med artikel 4, og

b) ledsaget af et pas udfærdiget af en dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed, hvori det attesteres, at der er foretaget vaccination, i givet fald en revaccination, mod rabies, som er gyldig, i overensstemmelse med anbefalingerne fra det laboratorium, der har fremstillet vaccinen, af det pågældende dyr med en inaktiveret vaccine med mindst en antigen enhed pr. dosis (WHO-standard).

▼B

2. Medlemsstaterne kan tillade transport af et dyr, der er opført i bilag I, del A og B, og som er under tre måneder gammelt og uvaccineret, for så vidt dyret ledsages af et pas og siden sin fødsel har befundet sig på det sted, hvor det er født, uden kontakt med vilde dyr, der kan have været udsat for smitte, eller ledsages af sin moder, som det stadig er afhængig af.

Artikel 6

1. I en overgangsperiode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden er indførslen af selskabsdyr, der er opført i bilag I, del A, på Irlands, ►M2 Maltas, ◄ Sveriges og Det Forenede Kongeriges område betinget af, at følgende krav er overholdt:

— de skal være identificeret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra b), medmindre bestemmelsesmedlemsstaten også godkender identifikation i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra a), og

— de skal være ledsaget af et pas udfærdiget af en dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed, hvori det attesteres, at der, ud over de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), på et godkendt laboratorium er foretaget en neutraliserende antistoftitrering svarende til mindst 0,5 IE/ml på en prøve inden for de frister, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato.

Det er ikke nødvendigt at gentage denne antistoftitrering på et dyr, som efter titreringen er blevet revaccineret forskriftsmæssigt med de intervaller, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, uden afbrydelse i den af fremstillingslaboratoriet påkrævede vaccinationsprotokol.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan fritage selskabsdyr, som transporteres mellem ►M2 disse fire medlemsstater ◄, fra kravet om vaccination og antistoftitrering i første afsnit i dette stykke i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato.

2. Medmindre den kompetente myndighed i særlige tilfælde giver dispensation, må dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som er under tre måneder gamle, ikke transporteres, før de har nået den alder, som kræves til vaccination, og, når dette er fastsat i bestemmelserne, til en efterfølgende antistoftitrering.

3. Den overgangsperiode, der er fastsat i stk. 1, kan forlænges af Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med traktaten.

Artikel 7

Transport mellem medlemsstater eller fra et område, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, er ikke undergivet noget krav om rabiesvaccination. Om nødvendigt kan der med hensyn til andre sygdomme opstilles særlige krav — herunder en eventuel begrænsning af antallet af dyr — og en model til en attest, der skal ledsage dyrene, efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

KAPITEL III Bestemmelser for transport fra tredjelande

Artikel 8

1. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, skal under transport:

a) hvis de indføres fra et tredjeland, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, og del C,

   i) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 1, opfylde kravene i artikel 5, stk. 1

   ii) til en medlemsstat, der er nævnt i bilag II, del A, enten direkte eller efter transit gennem et af de områder, der er nævnt i bilag II, del B, opfylde kravene i artikel 6

▼B

b) hvis de indføres fra et andet tredjeland

i) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 1

— identificeres ved hjælp af en identifikationsanordning som defineret i artikel 4, og

— have fået foretaget:

— en rabiesvaccination i overensstemmelse med artikel 5, og

— en neutraliserende antistoftitrering svarende til mindst 0,5 IE/ml på en prøve, som en bemyndiget dyrlæge har udtaget mindst 30 dage efter vaccinationen og tre måneder inden transporten.

Det er ikke nødvendigt at gentage denne antistoftitrering på selskabsdyr, som er blevet revaccineret med de intervaller, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1.

Denne tre-måneders frist finder ikke anvendelse på genindførsel af et selskabsdyr, hvis pas godtgør, at titreringen blev foretaget med et positivt resultat, inden dyret forlod Fællesskabets område

ii) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del A, enten direkte eller efter transit gennem et af de områder, der er nævnt i bilag II, del B, anbringes i karantæne, medmindre det efter deres indførsel i Fællesskabet er sikret, at de opfylder kravene i artikel 6.

2. Selskabsdyr skal være ledsaget af en attest udstedt af en embedsdyrlæge eller, ved genindførsel, af et pas som godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. Uanset ovennævnte bestemmelser gælder følgende:

a) selskabsdyr, som stammer fra de områder, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, og for hvilke det efter proceduren i artikel 24, stk. 2, er fastslået, at disse områder anvender bestemmelser, som mindst svarer til EF-bestemmelserne, på indførsler i henhold til dette kapitel, er omfattet af bestemmelserne i kapitel II

b) transport af selskabsdyr mellem henholdsvis San Marino, Vatikanstaten og Italien, Monaco og Frankrig, Andorra og Frankrig eller Spanien, Norge og Sverige kan fortsætte på de vilkår, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato

c) efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og på vilkår, der senere fastsættes, kan indførsel af uvaccinerede selskabsdyr under tre måneder af de arter, der er opført i bilag I, del A, godkendes fra tredjelande, der er opført i bilag II, del B og C, hvis rabiessituationen i det berørte land berettiger dertil.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig modellen til attesten fastlægges efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 9

Betingelserne for transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, fra tredjelande, samt modellen til den attest, der skal ledsage dem, fastlægges efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 10

Inden den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato, opstilles der efter proceduren i artikel 24, stk. 2, en liste over de tredjelande, der er omhandlet i bilag II, del C. For at blive opført på denne liste skal et tredjeland først dokumentere sin status for så vidt angår rabies og godtgøre:

a) at det er obligatorisk at anmelde mistanke om rabies til myndighederne

▼B

b) at der har været indført et effektivt overvågningssystem i mindst to år

c) at veterinærmyndighedernes struktur og organisation kan garantere attesternes validitet

d) at der er truffet alle lovgivningsmæssige foranstaltninger til forebyggelse og kontrol af rabies, herunder at der er indført regler for indførsel

e) at der gælder bestemmelser for markedsføring af rabiesvaccine (en liste over godkendte vacciner og laboratorier).

Artikel 11

Medlemsstaterne sørger for at give offentligheden klare og lettilgængelige oplysninger om de sundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr på Fællesskabets område og vilkårene for deres indførsel eller genindførsel til Fællesskabets område. Samme myndigheder påser, at personalet ved indrejsestederne har fuldt kendskab til denne forordning og er i stand til at anvende den.

Artikel 12

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at selskabsdyr, der indføres på Fællesskabets område fra andre end de i bilag II, del B, afdeling 2, nævnte tredjelande,

a) hvis der er fem selskabsdyr eller derunder: underkastes dokumentkontrol og identitetskontrol af den kompetente myndighed på det sted, hvor de rejsende indrejser på Fællesskabets område

b) hvis der er over fem selskabsdyr: underkastes de krav og kontroller, der er fastsat i direktiv 92/65/EØF.

Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der skal varetage ovennævnte kontrol, og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 13

Hver medlemsstat udarbejder og tilsender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de i artikel 12 nævnte indrejsesteder.

Artikel 14

Ved enhver transport skal ejeren eller den fysiske person, der har ansvaret for selskabsdyret, kunne forevise kontrolmyndighederne et pas eller den attest, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, som godtgør, at dyret opfylder de betingelser, der gælder for den pågældende transport.

Navnlig i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra b), skal ejeren eller den fysiske person, som har ansvaret for selskabsdyret, såfremt transponderen ikke opfylder ISO-standard 11784 eller bilag A til ISO-standard 11785, ved enhver kontrol stille det nødvendige udstyr til aflæsning af transponderen til rådighed.

Hvis kontrollen viser, at dyret ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning, beslutter den kompetente myndighed efter høring af embedsdyrlægen:

a) at sende dyret tilbage til oprindelseslandet

b) at isolere dyret under officiel kontrol i den periode, der er nødvendig for at opfylde de sundhedsmæssige krav, idet omkostningerne afholdes af ejeren eller den fysiske person, der har ansvaret for dyret

c) som sidste udvej at aflive dyret — uden økonomisk kompensation — hvis det ikke kan sendes tilbage eller isoleres i karantæne.

Medlemsstaterne skal sørge for, at dyr, som ikke har tilladelse til indrejse på Fællesskabets område, anbringes under officiel kontrol, indtil de kan tilbagesendes, eller der træffes anden administrativ beslutning.

▼B

KAPITEL IV Fælles og afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Hvis de betingelser, der gælder for transport i henhold til denne forordning, for så vidt angår rabies, omfatter en antistoftitrering, udtages prøven af en bemyndiget dyrlæge, og testen foretages i et laboratorium, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvacciners virkning ([1]).

Artikel 16

I en overgangsperiode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden kan medlemsstater, der denne dato råder over særlige regler for kontrol af ekinokok-sygdommen og flåt, gøre indførslen af selskabsdyr på deres område betinget af, at samme krav er blevet overholdt.

Med henblik herpå forelægger de Kommissionen en rapport om situationen med hensyn til den pågældende sygdom, som omfatter en begrundelse for, at det er nødvendigt at indføre en supplerende garanti, der skal mindske risikoen for indførelse af sygdommen.

Kommissionen underretter i det i artikel 24 omhandlede udvalg medlemsstaterne om sådanne supplerende garantier.

Artikel 17

For så vidt angår transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, kan der efter proceduren i artikel 24, stk. 2, fastsættes andre krav af teknisk karakter end kravene i denne forordning.

Modellerne til de pas, der skal følge med dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, og som transporteres, fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 18

Beskyttelsesforanstaltningerne i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandlen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ([2]) og 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ([3]) finder anvendelse.

Der kan navnlig efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ, hvis rabiessituationen i en medlemsstat eller i et tredjeland berettiger dertil, træffes beslutning efter proceduren i artikel 24, stk. 3, om, at dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, og som indføres fra dette område, skal opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra b).

Artikel 19

Bilag I, del C, og bilag II, del B og C, kan ændres efter proceduren i artikel 24, stk. 2, under hensyn til udviklingen på Fællesskabets område eller i tredjelande i sygdomssituationen for de arter, der er omhandlet i denne forordning, navnlig for så vidt angår rabies, og der fastsættes i givet fald et begrænset antal dyr, som kan transporteres i medfør af denne forordning.

([1]) EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.
([2]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).
([3]) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

▼B

Artikel 20

Gennemførelsesforanstaltninger af teknisk karakter vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 21

Eventuelle midlertidige gennemførelsesbestemmelser kan vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2, med henblik på overgang fra den nugældende ordning til ordningen efter denne forordning.

Artikel 22

Direktiv 92/65/EØF ændres således:

1) I artikel 10:

a) i stk. 1, udgår ordet »fritter«

b) stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Katte, hunde og fritter kan kun gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder kravene i artikel 5 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 af 26. maj 2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF (*).

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.

3. Som en undtagelse fra stk. 2 skal katte, hunde og fritter opfylde betingelserne i artikel 6 og 16 i forordning (EF) nr. 998/2003, når de er bestemt til Irland, Det Forenede Kongerige eller Sverige.

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.

(*) EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1.«

c) i stk. 4 tilføjes efter ordet »kødædere« følgende:

»bortset fra de arter, der er omhandlet i stk. 2 og 3,«

d) stk. 8 udgår.

2) I artikel 16 tilføjes følgende afsnit:

»Betingelserne for indførsel af katte, hunde og fritter skal mindst svare til betingelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. 998/2003.

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.«

Artikel 23

Inden den 1. februar 2007 forelægger Kommissionen efter udtalelse fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet om nødvendigheden af at opretholde den serologiske test, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som bygger på de indhøstede erfaringer og på en evaluering af risikoen, ledsaget af relevante forslag med hensyn til den ordning, der skal finde anvendelse fra den 1. januar 2008, for så vidt angår artikel 6, 8 og 16.

▼B

Artikel 24

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 15 dage.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. juli 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

DYREARTER

DEL A

Hunde

Katte

DEL B

Fritter

DEL C

Hvirvelløse dyr (bortset fra bier og skaldyr), tropiske akvariefisk, padder, krybdyr.

Fugle: alle arter (bortset fra fjerkræ, jf. direktiv 90/539/EØF ([1]) og 92/65/EØF).

Pattedyr: gnavere og tamkaniner.

([1]) Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande (EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6). Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/867/EF (EFT L 323 af 7.12.2001, s. 29).

▼M4

BILAG II

LISTE OVER LANDE OG OMRÅDER

DEL A

IE — Irland

MT — Malta

SE — Sverige

UK — Det Forenede Kongerige

DEL B

Afdeling 1

a) DK — Danmark, inkl. GL — Grønland og FO — Færøerne

b) ES — Spanien, inkl. det spanske fastland, Balearerne og De Kanariske Øer samt Ceuta og Melilla

c) FR — Frankrig, inkl. GF — Fransk Guyana, GP — Guadeloupe, MQ — Martinique og RE — Réunion

d) GI — Gibraltar

e) PT — Portugal, inkl. det portugisiske fastland, Azorerne og Madeira

f) Medlemsstater, der ikke er nævnt i del A eller i litra a), b), c) og e) i denne afdeling.

Afdeling 2

AD — Andorra

CH — Schweiz

IS — Island

LI — Liechtenstein

MC — Monaco

NO — Norge

SM — San Marino

VA — Vatikanstaten

DEL C

AC — Ascension

AE — De Forenede Arabiske Emirater

AG — Antigua og Barbuda

AN — De Nederlandske Antiller

AU — Australien

AW — Aruba

BB — Barbados

BH — Bahrain

BM — Bermuda

CA — Canada

CL — Chile

FJ — Fiji

FK — Falklandsøerne

HK — Hongkong

HR — Kroatien

JM — Jamaica

JP — Japan

▼**M4**

KN — Saint Christopher og Nevis

KY — Caymanøerne

MS — Montserrat

MU — Mauritius

NC — Ny Kaledonien

NZ — New Zealand

PF — Fransk Polynesien

PM — Saint Pierre og Miquelon

RU — Den Russiske Føderation

SG — Singapore

SH — Saint Helena

US — USA

VC — Saint Vincent og Grenadinerne

VU — Vanuatu

WF — Wallis- og Futunaøerne

YT — Mayotte